

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 108: Nguyễn, Nhạo, Dục, Văn

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 008)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Nguyễn, Nhạo, Dục, Văn.】

Bốn chữ này đại biểu cho trình độ căn cơ sâu cạn không đồng của toàn thể đại chúng trong pháp hội đương thời. Bốn chữ này chính là nói rõ trình độ của thính chúng không đồng đều.

“Hậu hậu thâm ư tiền tiền, nghĩa thậm thâm quảng” (Càng về sau lại càng sâu hơn trước, nghĩa lý vô cùng thâm sâu rộng lớn).

Bốn chữ này, ý nghĩa của mỗi chữ đều rất sâu, rất rộng, đây là điều chúng ta cần phải biết.

- “**Nguyễn**” (願): Là bằng lòng nghe thử. Đây là trình độ còn nông. Pháp môn Bát Nhã rất khó được nghe, nhưng có người bằng lòng nghe thử một chút xem sao.

- Một số người có trình độ sâu hơn một chút, đó là “**Nhạo**” (樂): Là vô cùng yêu thích lắng nghe. Đó chẳng phải là nghe tùy tiện, nghe qua loa, mà là nghe với tâm rất hoan hỷ. Chữ “Nhạo” (đọc là *Nhào*) ở đây nghĩa là ưa thích, đam mê.

- Trình độ sâu hơn chút nữa là “**Dục**” (欲): “Dục” chính là tôi không nghe không được, xem việc này như là một sự mong cầu khao khát, rất muốn đạt được, nếu không đạt được thì không cam tâm. Ở trong đó mang cái ý vị như vậy. Người này hiểu rõ pháp môn Bát Nhã đối với họ là rất quan trọng, họ không nghe không được, không học không xong.

- “**Văn**” (聞): Là cấp độ cao nhất. “Văn” là gì? Là nghe xong liền khai ngộ.

“Phản văn văn tự tánh, tánh thành vô thượng đạo” (Xoay cái nghe để nghe tự tánh, tánh thành vô thượng đạo). Thế Tôn vừa giảng giải tường tận, họ liền khai ngộ, họ liền chứng quả. Đây là người có trình độ cao nhất trong hàng thánh chúng.

Bốn chữ này chỉ cho trình độ không đồng đều trong tất cả đại chúng. Tuy trình độ không đồng, nhưng mỗi người đều đạt được lợi ích: người trình độ nông thì được lợi ích nông, người trình độ sâu thì được lợi ích sâu, không có ai là không được lợi ích cả.

Trong kinh *Kim Cang*, từng chữ từng câu quả thật đều rất giàu ý vị, ý nghĩa đều thâm sâu rộng lớn vô lượng. Chúng ta không thể đọc lướt qua một cách mơ hồ, lơ mờ; đọc như vậy đương nhiên sẽ không thấy có mùi vị gì rồi. Nếu quý vị thấu hiểu, đọc lên sẽ thấy thật là pháp vị vô cùng!

Tôn giả [Tu-bồ-đề] đã thay chúng ta thỉnh pháp, ý nghĩa này chúng ta đến nay đã minh bạch rồi.